

Vec C-8/20

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

9. január 2020

Vnútroštátny súd:

Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

30. december 2019

Žalobca:

L. R.

Žalovaná:

Bundesrepublik Deutschland

PRACOVNÝ DOKUMENT

**SCHLESWIG-HOLSTEINISCHES
VERWALTUNGSGERICHT**

(Správny súd spolkovej krajiny Šlezvicko-Holštajnsko, Nemecko)

[*omissis*]

UZNESENIE

V konaní o žalobe vo veci správneho súdnictva,

ktorú podal pán L. R.,

– žalobca –

[*omissis*]

proti

Bundesrepublik Deutschland (Spolková republika Nemecko), v zastúpení Bundesamt für Migration und Flüchtlinge – Außenstelle Boostedt (Spolkový úrad pre migráciu a utečencov – pobočka Boostedt, Nemecko) [*omissis*]

– žalovanej –

Predmet sporu: právo na azyl – druhá žiadosť (§ 71a AsylG)

13. senát Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht (Správny súd spolkovej krajiny Šlezvicko-Holštajnsko) 30. decembra 2019 rozhodol takto:

Konanie sa prerušuje.

Súdnemu dvoru Európskej únie sa v súlade s článkom 267 ZFEÚ predkladá návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorého predmetom je táto otázka:

Je vnútroštátna právna úprava, podľa ktorej možno žiadosť o medzinárodnú ochranu odmietnuť ako neprípustnú následnú žiadosť, ak sa neúspešné prvé azylové konanie neuskutočnilo v členskom štáte EÚ, ale v Nórsku, zlučiteľná s článkom 33 ods. 2 písm. d) a článkom 2 písm. q) smernice 2013/32/EÚ?

O d ô v o d n e n i e

I.

- 1 Žalobca, iránsky štátny príslušník, žiada o medzinárodnú ochranu od žalovanej po tom, čo už neúspešne požiadal o ochranu založenú na práve na azyl v Nórskom kráľovstve.
- 2 Dňa 22. decembra 2014 podal žalobca na spolkovom území žiadosť o azyl. Pri svojom vypočutí týkajúcom sa určenia zodpovedného členského štátu 22. decembra 2014 žalobca uviedol, že svoju krajinu pôvodu opustil približne pred 18 mesiacmi a ešte pred tromi mesiacmi žil v Iraku. Cez Turecko a Rakúsko sa dostal do Nemecka. Približne pred ôsmimi rokmi požiadal o azyl v Nórsku a bol odsunutý do Iránu.
- 3 Pri vyhľadávaní v databáze EURODAC sa našiel výsledok kategórie 1 pre Nórsko. Nórske kráľovstvo, ktoré bolo požiadané o prijatie žalobcu, listom z 26. februára 2015 oznámilo, že jeho zodpovednosť podľa článku 19 ods. 3 nariadenia Dublin III zanikla. Žiadosť žalobcu o medzinárodnú ochranu z 1. októbra 2008 bola 15. júna 2009 odmietnutá a žalobca bol 19. júna 2013 odovzdaný Iránu.
- 4 Spolkový úrad pre migráciu a utečencov (ďalej len „spolkový úrad“) ďalej viedol konanie ako konanie o druhej žiadosti a vyzval žalobcu, aby uviedol dôvody, ktoré bránia jeho návratu do krajiny pôvodu.
- 5 Žalobca listom prostredníctvom svojej právnej zástupkyne oznámil, že na odôvodnenie svojej žiadosti o azyl uvádza náboženské dôvody[,] a navyše odkázal na výpoveď, ktorú urobil jeho syn, ktorý je v Iráne politicky prenasledovaný a v Iraku sa pridal k príslušníkom Pešmergy, vo svojom azylovom konaní.
- 6 Žalobca pri [omissis] svojom vypočutí z 12. decembra 2016 okrem iného uviedol, že jeho žiadosť v Nórsku bola založená predovšetkým na tom, že je bez vierovyznania, resp. že je ateista. Jeho terajšie dôvody úteku súviseli s jeho synom, ktorý vstúpil do Demokratickej strany Kurdistanu. Tajná služba viackrát nútila žalobcu, aby prezradil miesto pobytu svojho syna. Naposledy sa tento tlak zvýšil, a preto žalobca utiekol. Navyše je teraz kresťanom.
- 7 Spolkový úrad rozhodnutím z 13. marca 2017 odmietol žiadosť ako neprípustnú. Konštatoval, že neplatia (vnútroštátne) zákazy odsunu podľa § 60 ods. 5 a § 60 ods. 7 prvej vety Aufenthaltsgesetz (zákon o pobyte, ďalej len „AufenthG“). Vyzval žalobcu, aby do jedného týždňa od oznámenia rozhodnutia opustil spolkové územie, a upozornil ho, že v prípade neuposlúchnutia tejto výzvy bude odsunutý do Iránu alebo do inej krajiny, ktorá bude ochotná prijať ho. Zákaz vstupu a pobytu podľa § 11 ods. 1 AufenthG bol stanovený na 30 mesiacov odo dňa odsunu.
- 8 Spolkový úrad odôvodnil rozhodnutie o neprípustnosti tým, že žiadosť o azyl je podľa § 29 ods. 1 bodu 5 Asylgesetz (zákon o azyle, ďalej len „AsylG“) neprípustná, lebo ide o druhú žiadosť, v súvislosti s ktorou sa nemá uskutočniť ďalšie konanie. Opakovaná žiadosť o azyl v Spolkovej republike Nemecko je druhou žiadosťou v zmysle § 71a AsylG, keďže žalobca už neúspešne požiadal

o azylové konanie v bezpečnej tretej krajine podľa § 26a AsylG, konkrétne v Nórsku. Ďalšie azylové konanie sa nemá uskutočniť, lebo nie sú splnené podmienky stanovené v § 51 ods. 1 až 3 Verwaltungsverfahrensgesetz (zákon o správnom konaní, ďalej len „VwVfG“). Podľa § 51 ods. 1 VwVfG sa vyžadujú presvedčivé skutkové tvrdenia, ktoré nesmú byť *a priori* podľa akéhokoľvek prijateľného posúdenia nespôsobilé dopomôcť k priznaniu práva na azyl alebo medzinárodnej ochrany. V dôsledku toho sú postačujúce presvedčivé tvrdenia, vzhľadom na ktoré sa zdá, že je možné dosiahnuť priaznivejšie rozhodnutie. Tvrdenia žalobcu ako celok nie sú hodnoverné. Spolkový úrad to opísal podrobnejšie.

- 9 Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalobca 18. apríla 2017 na vnútroštátnom súde žalobu, ktorou sa domáha priznania postavenia utečenca, subsidiárne doplnkovej ochrany a subsidiárne v druhom rade určenia (vnútroštátnych) zákazov odsunu podľa § 60 ods. 5 a § 60 ods. 7 prvej vety AufenthG.
- 10 Vnútroštátny súd uznesením z 19. júna 2017, sp. zn. 10 B 98/17, vyhovel podanému návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a rozhodol, že žaloba má odkladný účinok.

II.

- 11 Konanie vo veci samej sa prerušuje. Podľa článku 267 ZFEÚ treba podať návrh na začatie prejudiciálneho konania na Súdnom dvore Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“) týkajúci sa otázky uvedenej vo výroku uznesenia. Táto otázka sa týka výkladu článku 33 ods. 2 písm. d) a článku 2 písm. q) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/32/EÚ z 26. júna 2013 o spoločných konaniach o poskytovaní a odnímaní medzinárodnej ochrany (Ú. v. EÚ L 180, 2013, s. 60).
- 12 1. Pre právne posúdenie vo vnútroštátnom práve je rozhodujúci Asylgesetz (zákon o azyle – AsylG) v znení oznámenia 2. septembra 2008 (BGBl. I s. 1798), naposledy zmenený článkom 45 zákona z 15. augusta 2019 (BGBl. I s. 1307).
- 13 Relevantný právny rámec sporu tvoria nasledujúce ustanovenia vnútroštátneho práva:
- 14 § 26a AsylG – Bezpečné tretie krajiny
  - (1) Cudzinec, ktorý pricestoval z tretej krajiny v zmysle článku 16a ods. 2 prvej vety 1 Grundgesetz [základný zákon] (bezpečná tretia krajina), sa nemôže odvolávať na článok 16a ods. 1 základného zákona. ...
  - (2) Bezpečnými tretími krajinami sú okrem členských štátov Európskej únie krajiny uvedené v prílohe I. ...
- 15 § 29a AsylG – Neprípustné žiadosti
  - (1) Žiadosť o azyl je neprípustná, ak

1. ...

5. sa v prípade následnej žiadosti podľa § 71 alebo druhej žiadosti podľa § 71a nemá uskutočniť ďalšie azylové konanie. ...

16 § 71a AsylG – Druhá žiadosť

(1) Ak cudzinec po neúspešnom skončení azylového konania v bezpečnej tretej krajine (§ 26a), pre ktorú platia právne predpisy Európskeho spoločenstva o zodpovednosti za uskutočnenie azylových konaní alebo s ktorou Spolková republika Nemecko uzavrela medzinárodnoprávnú zmluvu týkajúcu sa tejto otázky, podá na spolkovom území žiadosť o azyl (druhú žiadosť), ďalšie azylové konanie sa má uskutočniť len vtedy, keď je Spolková republika Nemecko zodpovedná za uskutočnenie azylového konania a sú splnené podmienky stanovené v § 51 ods. 1 až 3 zákona o správnom konaní, čo musí posúdiť spolkový úrad. ...

17 § 77 AsylG – Rozhodnutie súdu

(1) V konaniach podľa tohto zákona súd vychádza zo skutkového a právneho stavu existujúceho v čase posledného pojednávania; ak sa rozhoduje bez pojednávania, je rozhodujúci čas vydania rozhodnutia. ...

18 Príloha I k § 26a AsylG

Nórsko

Švajčiarsko

19 2. Prejudiciálna otázka je relevantná pre rozhodnutie vo veci samej a je potrebné, aby ju Súdny dvor objasnil.

20 2.1 Prejudiciálna otázka je relevantná pre rozhodnutie o návrhu žalobcu. Ak by žiadosť o azyl bola nesprávne odmietnutá ako neprípustná, rozhodnutie by sa muselo zrušiť [omissis].

21 2.2. Vnútroštátne azylové právo upravuje v § 71 AsylG následnú žiadosť a [v] § 71a AsylG druhú žiadosť, ako aj procesné pravidlá týkajúce sa posudzovania týchto žiadostí v porovnaní s [konaním o prvej žiadosti]. Následná žiadosť podľa § 71 AsylG je ďalšia žiadosť o azyl po tom, čo jedna žiadosť v Spolkovej republike Nemecko už bola neúspešná. Druhá žiadosť podľa § 71a AsylG je ďalšia žiadosť o azyl po tom, čo jedna žiadosť v bezpečnej tretej krajine v zmysle § 26a AsylG – takou krajinou sú členské štáty EÚ, ako aj Nórsko alebo Švajčiarsko – už bola neúspešná. Zmyslom a účelom § 71a AsylG je zabezpečiť, aby druhá žiadosť bola rovnocenná následnej žiadosti, a teda aby rozhodnutie tretej krajiny o práve na azyl bolo rovnocenné rozhodnutiu Spolkovej republiky Nemecko o práve na azyl [omissis].

- 22 2.3. Prejudiciálnou otázkou sa má objasniť, či následná žiadosť v zmysle smernice o azylových konaniach môže existovať aj vtedy, keď sa neúspešné prvé konanie neskončilo v členskom štáte, ale v Nórsku, teda v tretej krajine, ktorá sa na medzinárodnoprávnom základe čiastočne podieľa na spoločnom európskom azylovom systéme.
- 23 Vnútroštátny súd v prvom rade vychádza z toho, že následná žiadosť v zmysle smernice o azylových konaniach môže existovať aj vtedy, keď sa neúspešné prvé konanie skončilo v inom členskom štáte [*omissis*]. Podľa názoru vnútroštátneho súdu tomu nebráni článok 40 ods. 1 smernice 2013/32/EÚ, ktorý vyžaduje, aby sa ďalšie vyhlásenia urobili alebo následná žiadosť podala „v tom istom členskom štáte“. Pojem následná žiadosť v zmysle článku 40 ods. 1 smernice 2013/32/EÚ by mohol byť iný než pojem následná žiadosť v zmysle článku 2 písm. q) smernice 2013/32/EÚ: pojem následná žiadosť v zmysle článku 2 písm. q) smernice 2013/32/EÚ vyžaduje konečné rozhodnutie v zmysle článku 2 písm. e) smernice 2013/32/EÚ. Právny následok článku 40 ods. 1 smernice 2013/32/EÚ je nezlučiteľný s týmto rozhodnutím. Zohľadnenie údajov uvedených v následnej žiadosti v rámci posúdenia predchádzajúcej žiadosti alebo v rámci preskúmania rozhodnutia, proti ktorému bol podaný opravný prostriedok, z dôvodu právoplatnosti rozhodnutia nie je možné.
- 24 2.3.1. Podľa znenia smernice o azylových konaniach by nesmela existovať následná žiadosť v zmysle článku 33 ods. 2 písm. d) a článku 2 písm. q) smernice 2013/32/EÚ, ak predchádzajúce neúspešné azylové konanie bolo uskutočnené v tretej krajine.
- 25 Predpokladom uplatniteľnosti článku 33 ods. 2 písm. d) smernice 2013/32/EÚ v prvom rade je, aby existovala následná žiadosť. Podľa článku 2 písm. q) smernice 2013/32/EÚ „následná žiadosť“ znamená
- „ďalšiu žiadosť o medzinárodnú ochranu podanú po prijatí konečného rozhodnutia o predchádzajúcej žiadosti, a to vrátane prípadov, keď žiadateľ svoju žiadosť výslovne vzal späť[,] a prípadov, keď rozhodujúci orgán po konkludentnom späťvzati žiadosti túto žiadosť zamietol v súlade s článkom 28 ods. 1“.
- 26 Z požiadavky týkajúcej sa konečného rozhodnutia o predchádzajúcej žiadosti by mohlo vyplynúť, že predchádzajúce azylové konanie sa skončilo v **jednom z členských štátov**. Po prvé predchádzajúca žiadosť by mohla byť len žiadosť v zmysle článku 2 písm. b) smernice 2013/32/EÚ, a preto vyžadovať žiadosť o ochranu „od členského štátu“ podanú štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti. Po druhé „konečné rozhodnutie“ [článok 2 písm. e) smernice 2013/32/EÚ] je rozhodnutie o tom, či sa štátnemu príslušníkovi tretej krajiny alebo osobe bez štátnej príslušnosti prizná postavenie utečenca alebo postavenie osoby s doplnkovou ochranou na základe smernice 2011/95/EÚ. To svedčí o previazanosti so smernicou 2011/95/EÚ, ktorá môže prirodzene existovať len v prípade členských štátov. Okrem toho v článku 2 písm. e) smernice

2013/32/EÚ sa výslovne hovorí o tom, že žiadateľ zostane v **dotknutých členských štátoch**.

- 27 V neprospech predpokladu, že (neúspešné) azylové konania v tretích krajinách vedú k následnej žiadosti o medzinárodnú ochranu, svedčí aj celková systematika smernice o azylových konaniach. V smernici o azylových konaniach je výslovne vyjadrené, kedy sa situáciám súvisiacim s tretími krajinami môže priznať účinok týkajúci sa práva na azyl (pozri napríklad koncepcie krajín podľa článkov 35, 38 a 39 smernice 2013/32/EÚ).
- 28 Nórsko nie je členským štátom EÚ, a preto nie je ani priamo viazané smernicou 2013/32/EÚ a smernicou 2011/95/EÚ.
- 29 Nórsko sa zrejme nepovažuje za rovnocenné členskému štátu ani podľa iného právneho aktu. Najmä z článku 1 ods. 4 Dohody medzi Európskym spoločenstvom, Islandskou republikou a Nórskym kráľovstvom o kritériách a mechanizmoch na určenie štátu zodpovedného za preskúmanie žiadosti o azyl podanej v členskom štáte alebo na Islande alebo v Nórsku z 19. januára 2001 (Ú. v. ES L 93, 2001, s. 40; Mim. vyd. 19/004, s. 78) – dohoda o pridružení – vyplýva len obmedzená rovnocennosť s členskými štátmi so zreteľom na dublinské nariadenie a nariadenie Eurodac.
- 30 2.3.2. Vnútroštátny súd sa však prikláňa k názoru, že smernica o azylových konaniach sa má v kontexte čiastočného pridruženía Nórska vykladať extenzívne.
- 31 Nórsko sa na základe vyššie uvedenej dohody o pridružení podieľa na dublinskom systéme zodpovednosti, v súčasnosti podľa nariadenia Dublin III. Nórsko stanovilo, že nariadenie Dublin III sa má uplatňovať ako nórsky právny predpis – pozri § 32 štvrtý odsek [utlendingsloven (zákon o cudzincoch), v anglickom preklade označený ako Immigration Act (zákon o prisťahovalectve); ďalej len „nórsky zákon o cudzincoch“], ktorého anglické znenie je dostupné na <https://lovdata.no/dokument/NLE/lov/2008-05-15-35>. Nórsko síce nie je viazané smernicou o prijímaní, smernicou o azylových konaniach a smernicou o oprávnení, avšak sústavná účasť Nórska na dublinskom systéme zodpovednosti spočíva na predpoklade, že nórsky azylový systém je z hľadiska svojho materiálneho obsahu ochrany a svojej procesnoprávnej úpravy rovnocenný požiadavkám vyplývajúcim z práva Únie a že je to postačujúce. V opačnom prípade by si Nórsko nemohlo splniť povinnosť, ktorá mu vyplýva z článku 3 ods. 1 v spojení s článkom 2 písm. d) nariadenia Dublin III. Na tomto závere podľa všetkého nič nemení skutočnosť, že súčasťou nórskeho azylového predpisov zrejme nie je nijaké ustanovenie, ktoré by doslovne zodpovedalo článku 15 písm. c) smernice 2011/95/EÚ, keďže túto „medzeru“ možno vyplniť ustanovením § 28 prvého odseku písm. b) [nórskeho zákona o cudzincoch], ktoré zodpovedá článku 3 [Európskeho dohovoru o ľudských právach].
- 32 Za týchto okolností by zmyslu a účelu spoločného európskeho azylového systému – a zodpovedajúcej účasti Nórska na tomto systéme – odporovalo, ak by bolo

možné odovzdať žiadateľov o azyl Nórsku na posúdenie ich žiadosti o medzinárodnú ochranu v rámci dublinského systému, ale členské štáty by napriek tomu mali byť povinné uskutočniť po neúspešnom skončení azylového konania v Nórsku – a v prípade zániku zodpovednosti Nórska podľa dublinského nariadenia – celé prvé azylové konanie.

[*omissis*]

PRACOVNÝ DOKUMENT